

Ostatnie pożegnanie

Zofia Anna Walter z d. Wójcikiewicz, córka dr. med. Józefa i matki Józefy, urodziła się we Lwowie 9 kwietnia 1923 r. Szkołę podstawową i gimnazjum ukończyła w Sokalu (woj. lwowskie), otrzymując świadectwo dojrzałości 10 czerwca 1941 r.

W latach 1937–1939 uczęszczała do konserwatorium Polskiego Towarzystwa Muzycznego we Kwowie w klasie fortepianu.

W 1942 r. rozpoczęła studia medyczne na uniwersytecie we Lwowie. Po wysiedleniu przez Niemców dotarła do Krakowa, kontynuując studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1946 r. wyszła za mąż za studenta UJ. Dyplom lekarza otrzymała 22 kwietnia 1948 r.

Pierwsza praca, w latach 1948–1950, to Szpital Miejski w Białej Krakowskiej (dziś Bielsko-Biała) na oddz. wew. i dziecięcym. W związku ze służbą wojskową męża, który był lekarzem na lotnisku Ławica, przeniosła się do Poznania, podejmując pracę w Wojewódzkim Szpitalu Dziecięcym. 11 grudnia 1951 r. uzyskała I stopień specjalizacji w zakresie pediatrii. W latach 1953–1958 pracowała w Przychodni Obwodowo-Rejonowej na Jeźcach. Rok 1960 – II stopień specjalizacji, a od 1961 r. była zastępcą ordynatora na Oddziale Zakaźno-Obszerwacyjnym. W 1970 r. otrzymała stopień naukowy dr. n. medycznych. Od 1971 r. pełniła obowiązki ordynatora w Wojewódzkim Specjalistycznym Szpitalu Dziecięcym im. B. Kryszewicza przy ul. Nowowiejskiego. W 1983 r. przeszła na emeryturę.

Była autorem i współautorem kilkunastu prac naukowych – współpracując z doc. Tadeuszem Skalmowskim.

Dała się poznać jako lekarz o dużym zasobie wiedzy fachowej, intuicji medycznej popartej doświadczeniem w leczeniu dzieci. Praca na oddziale i leczenie dzieci były jej pasją.

Doktor n. med. Zofia Walter zmarła 2 września 2008 r.

W niniejszym opracowaniu wykorzystano wspomnienia syna, Andrzeja Waltera, i p. dr. Janiny Stanisławskiej-Sabatowej.